

Határtalanul! Mesterségek nyomán Erdélyben 2024. június 3-7.

Útinapló és beszámoló

Készítette: Fehér Johanna 7. b osztályos tanuló

Ancsinné Francziszky Klára tanárnő

2024. május 27.

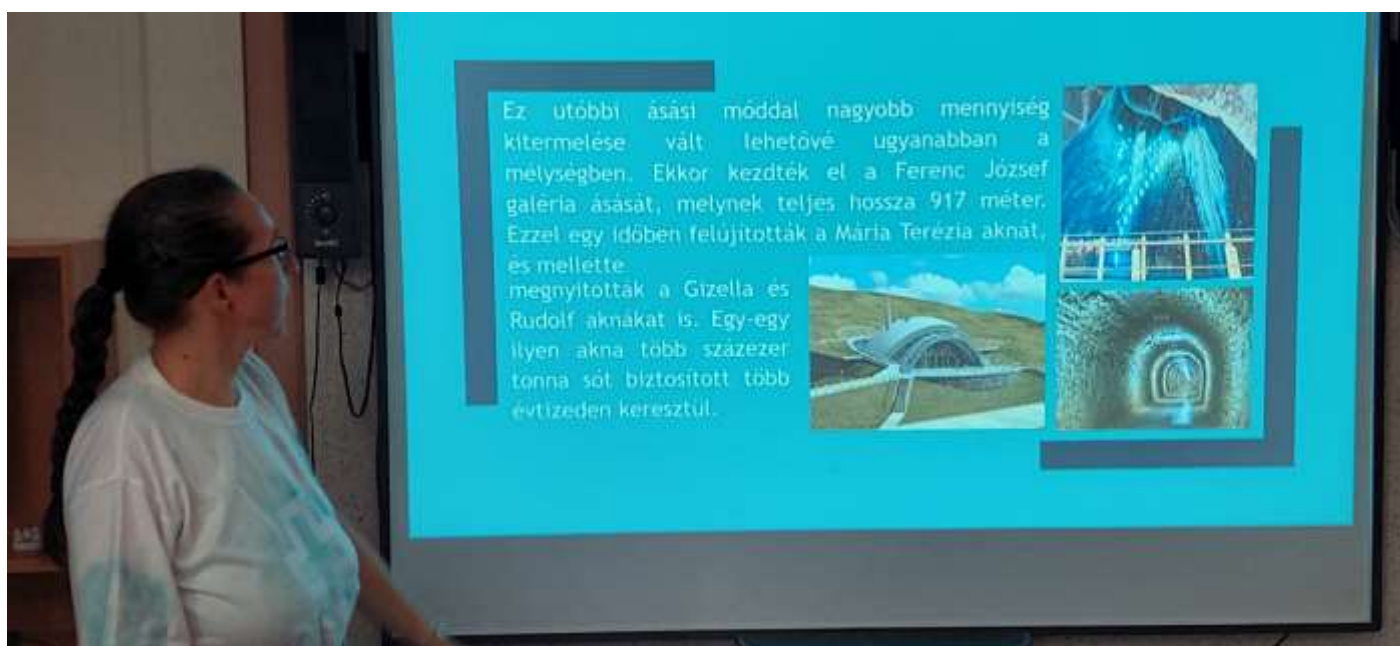
Előkészítő órák

A tanulmányi kirándulás előtt előkészítő órákon vettünk részt az iskolában, ahol Ancsinné Francziszky Klára tanárnő ismertette térképek és képek segítségével a tanulmányi kirándulás részletes programját. Ezután Braunné Fodor Zsuzsanna történelem szakos tanárnő előadásában megismerkedtünk az Erdélyben élő magyarság létszámával, az államhatáron kívüli elhelyezkedés történelmi okaival, a meglátogatandó települések magyarságának történetével, jelenével. Térképen megkerestük az úticélunkat, leolvastuk a földrajzi adottságokat. Megvizsgáltuk Erdély összlakosságának etnikai összetételét.

Vasas Attiláné és Gyurján Erika tanárnők meséltek a sóról, bemutatták a sóbányászat történetét is. Látványos prezentációval ismertettek meg bennünket a cseppkövek kialakulásával, a cseppkőalakzatokkal. Általuk betekintést nyerhettünk Erdély természetrajzába is.

Az órákat balesetvédelmi oktatással zártuk, és felhívtuk a figyelmet a toleráns és kooperatív viselkedés alapszabályaira.

2024. június 3.

Reggel 5 óra 15-kor gyülekeztünk az iskola előtt. Izgatottan indultunk útnak. A határátlépés után Nagyváron töltöttünk el néhány órát. Először a Nagyváradai római katolikus székesegyházat látogattuk meg. Zsuzsa néni ismertette a templom történetét. Az épületbe betérve gyönyörű látvány fogadott Bennünket. Miután széjjelnéztünk, közösen imádkoztunk, és könyörgéseket mondtunk az Úrhoz. Következő egy-másfél órában megnéztük a Városházát, Fekete Sas palotát, a Szent László teret, a Szent László templomot, a Szigligeti Színházat, az EMKE kávéházat és a Holnaposok szoborcsoportját. Az egyes látnivalók előtt Klári néni tartott ismertetőt.

Utunkat folytatva a Mézgedi-cseppkőbarlanghoz mentünk. Előtte újra felelevenítettük az előkészítő órán hallottakat. A barlanghoz sétálva talákoztunk egy helyes kiskutyával, akit Mikrobuksinak nevezünk el. Sajnos a barlangi vezető nem értett se magyarul, se angolul, azonban a látvány kárpótolt minket a vezetés hiányosságáért, fantasztikus volt. Torockóra az Aranyos-völgyben mentünk. Szakadt az eső. Olykor csodálatos panoráma tárult elénk, miközben a szerpentineken haladtunk előre.

Torockóra érve már elállt az eső, így nyugodtan ki tudtunk pakolni. A szállások tiszták és rendezettek voltak, a vacsora finom: tárkonyos leves és pörkölt tésztával, savanyúsággal. A telefonok beszédéséig meglátogattuk egymást a különböző szálláshelyeken, és jókat beszélgettünk, játszottunk. Lefekvés előtt még egy esti sztorit meghallgattunk, majd alvás.

2024. június 4.

Reggel 7 órakor volt az ébresztő. Reggeli után megtekintettük a helyi néprajzi múzeumot, ahol megcsodálhattuk a korabeli torockói emberek mindennapjait, s a vasművességgel ismerkedtünk. Mivel napsütéses idő volt, a Tordai-hasadékhoz indultunk ezután. Káprázatos látvány fogadott. Az előző napi eső után sajnos nagy volt a sár, a kövek eléggé csúsztak. Ennek ellenére, amíg biztonságosnak ítélték a tanárok, elsétáltunk a szurdokban. A túrázás után a sóbányába indultunk. Olyan volt, mint egy mesebeli világ. Rengeteg színt és mintát láttunk. A kitett ismertetőket elolvastva még jobban megismerkedtünk a sóbányászás mesterségével, folyamatával.

Torockószentgyörgyön a várat sajnos nem tudtuk megnézni, mert felújítás alatt áll. Helyette, mivel bőven volt még időnk vacsoráig, Zsuzsa nénivel az érdeklődők és tettere készek, elindultak a Székelykőre túrázni. Ez a séta a lelkünkre frissítőleg hatott, nagyon jólesett. A vacsora csontleves és töltöttkáposzta volt. Vacsora után még „bandáztunk” egyet, majd nyugovóra tértünk.

2024. június 5.

A mai nap ismét korán keltünk. A reggeli ismét nagyon finom volt. Buszra szállva, utunk közben megálltunk Bözödújfalunál, ahol megtekintettük az elárasztott falu emlékhelyét. Peti bácsi, a sofőrünk mesélt nekünk a történetéről, így egy kicsit bele tudtunk látni a hajdan ott élt emberek tragédiájába.

Kőrispatakra mentünk tovább a szalmakalap múzeumba, ahol már vártak minket. Szócs Lajos mester úr beszélt nekünk a szalmafonás mesterségéről, bemutatta, hogyan készül a szalmakalap, megmutatták nekünk a leggyakrabban használt szalmafonási technikákat, majd mi is kipróbálhattuk: angyalt készítettünk. Az ebédünket is itt költöttük el: helyben sült lángost fogyasztottunk. Lángosozás után megtekintettük a szalmakalap múzeumot, ahol hihetetlenül szépen kidolgozott, sok-sok érdekes szalmakalapot láttunk.

Kőrispatakról Korondra mentünk, ahol Tófalvi Csaba beszélt nekünk a sóvágás mesterségéről, a parajdi sóról, sóbányászatról, sőt meg is mutatta a gyakorlatban a sóvágást. Ezután vásárolhattunk nála a sokféle sókészítményből.

Következő állomásunk a Parajdi Sószoros volt. Sajnos az előző napi esőzések miatt nem tudtunk teljesen végigmenni rajta, de egy kis szeletkét megtekintve élőben is láthattuk azt, amiről az előkészítő órákon hallhattunk.

Marosfőre érkezve megkerestük a helyi iskolát, ahol gyerekekkel és felnőttekkel beszélgettünk.

A szállásra érve nagyon boldogok voltunk, mert minden várakozásunkat felülmúlta. Ibolya néniék hatalmas szeretettel és nagyon finom vacsorával fogadtak minket. Vacsora után várt még ránk egy program: a falu szélén levő gazdasághoz mentünk, ahol a helyi gazda megismertetett minket a gazdálkodásával (a lovakat is megsimogathattuk) és a sajtkészítés tudományával. Mikor a gomolya elkészült, megkóstolhattuk, sőt másféle sajtokból is csemegézhattunk.

Az eseménydús nap után fáradtan hajtottuk álomra a fejünket.

2024. június 6.

Sajnos már csütörtök van, nem sokára hazamegyünk.

A választékos reggeli után Szentegyházára mentünk, ahol traktorral várt minket Márton János. Hosszú, traktoros útra indultunk a Madarasi Hargitára. Jó hangulatban, énekelve, beszélgetve telt az idő. A menedékháznál leszálltunk, innen kb. még 1,5 km-t gyalogoltunk az 1801 méteren levő csúcsig. lenyűgöző látvány, kilátás fogadott a székelyek Szent Hegyén. Megható volt látni a sok-sok kopjafát, a felállított turulmadarat, a megannyi emlékhelyet. Rövid fényképezés után sajnos vissza kellett indulnunk, mert eleredt az eső. Mire a traktorhoz értünk, bőrig áztunk. Szerencsére a nap nem sokat váratott magára, mire Csíksomlyóra értünk, már majdnem meg is száradtunk.

Csíksomlyón éppen mise volt a kegytemplomban. Míg vártunk, Zsuzsa néni mesélt nekünk a helyről, a tudnivalókról. Mikor véget ért a mise, bementünk a templomba. Ismét ámulatba estünk a csodálatos díszítettség láttán. A főoltár mögött őrzött Mária-szoborhoz járultunk, rövid imát mondva. A kegyhely látogatását közös imával zártuk.

Vacsora után meglepetés várt minket: kürtőskalácsot kaptunk a tanár néniktől, hogy megkóstoljuk a hagyományos erdélyi édességet. Nagyon finom volt.

2024. június 7.

Sajnos elérkezett a kirándulás utolsó napja. Egy nagyon hosszú út állt előttünk. Fehéregyháza felé vettük az irányt. Mielőtt megérkeztünk volna a Petőfi-emlékhelyhez, Klári nénivel átismételtük, amit magyar órákon tanultunk a költőről, és Patrik elszavalta az Egy gondolat bánt engemet... című verset. Az emlékműnél koszorút helyeztünk el.

Hazafelé menet már nem sokszor álltunk meg, de a Királyhágó említést érdemel. Gyönyörű kilátás varázsolt el mindenkit.

Nagyon gyorsan eltelt ez az 5 nap, és mi nagyon jól éreztük magunkat. Rengeteg új dolgot tanultunk, új emberekkel ismerkedtünk meg. Örökre emlékeinkben él a Határtalanul! tanulmányi kirándulás.

2024. június 11.

A Trianon- emlékműnél koszorúval, az iskolában versekkel emlékeztünk meg a 104 éve aláírt, első világháborút lezáró, a történelmi Magyarország határait ábrázoló trianoni békeszerződésre.

2024. június 12.

Értékelő órák

Először lejátszottuk a kirándulás alatt készült képekből készített videót. A film közben lehetőségünk volt újra átélni az 5 napot, feleleveníteni a programokat és helyszíneket. Ezt követően vetélkedő vette kezdetét, ahol különböző játékos kérdéseken keresztül áttekintettük Erdély és a meglátogatott települések magyarságáról szerzett személyes tapasztalatokat és ismereteket. Ezután anonim elégedettségmérő kérdőívet töltöttünk ki.

Magyar nyelv és irodalom órán elmélyedtünk a Barangoló digitális tartalomtár Határtalanul! feladataiban.

Az utazás programjának értékelése után közös süteményezéssel zártuk az értékelő órákat.

https://drive.google.com/file/d/1whTmGcQecg7TNNAtXdSDnG5rfl_boh4b/view?usp=sharing